

Bontmythes

De 10 grootste mythes over bont ONTZENUWD

Bont is een luxeartikel dat erg belangrijk is voor de modewereld, zowel voor haute-couture als confectie. De internationale handel in bont neemt sinds 1998 van jaar op jaar toe en vertegenwoordigt nu wereldwijd een waarde van meer dan USD 15 miljard: dit is meer dan er wordt uitgegeven aan gedownloadde apps!

Maar ondanks de overduidelijke populariteit van bont blijken er in bepaalde kringen hardnekkige mythes te bestaan over de bontbranche. Dit is de top tien van de bekendste mythes.

Mythe 1: Op pelsdierenhouderijen worden de dieren slecht behandeld **FEIT: NIET WAAR**

Iedereen die een huisdier heeft, weet dat je aan de vacht van een dier direct kunt aflezen of het dier goed verzorgd wordt. Een pelsdierenhouder is er voor zijn inkomen van afhankelijk dat zijn dieren optimaal gevoed, gehuisvest en verzorgd worden en dat de dieren uiteindelijk op humane, snelle en pijnloze wijze gedood worden. Er worden miljoenen geïnvesteerd in objectief wetenschappelijk onderzoek om optimale dierenwelzijnsstandaarden voor pelsdieren vast te stellen.

Mythe 2: De bonthandel heeft niets te maken met wet- en regelgeving **FEIT: NIET WAAR**

De bonthandel is onderworpen aan strenge staatsregels, nationale en internationale wet- en regelgeving en de gedragscodes van de branche zelf. Deze wet- en regelgeving beslaat alles van dierenwelzijn tot en met milieueffecten. De bonthandel blijft actief met overheden in gesprek om ervoor te helpen zorgen dat wetgeving die wreedheid moet voorkomen gebaseerd is op onafhankelijke, wetenschappelijk bewezen best-practices voor het welzijn van pelsdieren. Meer informatie over specifieke wet- en regelgeving kunt u vinden op www.wearefur.com.

Mythe 3: Imitatiebont (ook wel nep- of namaakbont genoemd) is duurzamer dan echt bont **FEIT: NIET WAAR**

Imitatiebont wordt gemaakt van producten op oliebasis die ontleend worden aan niet-hernieuwbare bronnen, terwijl natuurlijk bont afkomstig is van hernieuwbare bronnen en een levensduur heeft van 20 tot 30 jaar.

Mythe 4: De pelsdierenhouderij is zeer schadelijk voor het milieu **FEIT: NIET WAAR**

Uit onderzoeken blijkt dat bont veel milieu-

voordelen biedt. Echt bont is afkomstig van een natuurlijke, hernieuwbare bron. Gefokte nertsen worden gevoerd met restproducten uit slachthuizen, visverwerkende bedrijven en andere bijproducten uit de levensmiddelenproductie. Ze "recyclen" dus afvalstoffen die anders op een stortplaats terecht zouden komen. Naast bont leveren deze nertsen fijne oliën voor huidverzorging en voor het waterdicht maken van leer, biologische meststoffen, bio-brandstoffen en andere producten. Bio-brandstoffen van gefokte nertsen zijn tweede generatie-bio-brandstoffen, die een stuk beter zijn voor het milieu dan de eerste generatie-bio-brandstoffen. Bovendien worden de karkassen van gefokte nertsen ook gebruikt voor verwarmingsdoeleinden en bij de productie van cement.

Mythe 5: De pelsdierenhandel maakt gebruik van huiskatten en -honden **FEIT: NIET WAAR**

Bij wet is het gebruik van huiskatten en -honden voor bont in Europa en Noord-Amerika verboden en de leden van de International Fur Trade Federation hadden voorafgaand aan deze wetgeving uit zichzelf al een verbod hierop ingesteld. Bont van huiskatten of -honden is niet geschikt voor gebruik in bontjassen; er worden bovendien door pelsdierenhouders voldoende goed verzorgde dieren specifiek voor dit doel gekweekt.

De pelsdierenhandel ondersteunt alle overheden actief bij het uitvaardigen en handhaven van wetgeving tegen het foutief en/of misleidend labelen van bontproducten.

Mythe 6: De bontindustrie handelt in bedreigde diersoorten **FEIT: NIET WAAR**

Er zijn heel veel soorten wild die geschikt zijn voor de bonthandel. In de landen waar 'wild bont' geproduceerd wordt, maakt het vangen van dieren voor hun bont vaak deel uit van de wildbeheerprogramma's. Dit is

dan vaak omdat de pelsdierensoorten roofdieren zijn die in grote aantallen voorkomen en dit aantal moet voor de gezondheid van een ecosysteem binnen bepaalde grenzen worden gehouden. De bonthandel houdt actief vast aan het behoudsprincipe van 'duurzaam gebruik' en wordt door natuurbeschermingsorganisaties niet als probleem gezien.

De International Fur Trade Federation is al sinds 1985 stemgerechtigd lid van de IUCN (de International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources - de internationale unie voor het behoud van de natuur en natuurlijke hulpbronnen) en sponsort natuurbehoudsprojecten van de IUCN. Bovendien hebben de bonthandel en de leden ervan vanaf de begindagen van CITES (de Conventie inzake de Internationale Handel in Bedreigde Uitheemse Dieren en Planten) in de jaren 70 dit verdrag aangemoedigd en ondersteund.

Mythe 7: Wilde dieren die voor de bonthandel gevangen worden, lijden dagenlang in illegale strikken en vallen **FEIT: NIET WAAR**

De meeste dieren die met vallen of strikken gevangen worden, worden niet voor hun bont gevangen maar in het kader van ongediertebestrijding of ecologisch beheer. In het kader van de overeenkomst betreffende internationale normen voor humane vangst (AIHTS), die mede dankzij de inspanningen van de bonthandel tot stand is gekomen, moeten alle vallen en strikken die om welke reden dan ook worden gebruikt aan een humane norm voldoen die, afhankelijk van de diersoort, vereist dat het dier onmiddellijk en snel gedood wordt. Strikken moeten binnen een dag na het plaatsen ervan bezocht worden. De bonthandel roept de EU er nu toe op de AIHTS te implementeren.

Mythe 8: Jonge zeehonden worden voor de bonthandel doodgeknuppeld **FEIT: NIET WAAR**

De jacht op jonge zeehonden (ook bekend als 'huilers') is in Canada (de grootste producent van zeehondenpelzen en -vlees) sinds 1985 verboden. Meer dan 90% van de zeehonden wordt door goed opgeleide scherpshutters met geweren bejaagd en voor de jacht op zeehonden gelden strenge quota die door natuurbeschermingsinstanties op basis van de feitelijke zeehon-

denpopulatie worden vastgesteld. De jaarlijkse zeehondenjacht staat onder onafhankelijk toezicht. De International Fur Trade Federation ondersteunt inspanningen om internationale jachtnormen op te zetten voor de gehele jacht op zeehonden, ongeacht de reden. Dit geldt dus zowel voor de jacht uit commerciële overwegingen als het jagen op zeehonden om de visstand te beschermen.

Mythe 9: En tenslotte beweren bepaalde mensen het volgende... Pelsdieren worden levend gepelsd **FEIT: NIET WAAR**

Dergelijke wreedheid is in alle bont producerende landen verboden en bovendien moedigt de bonthandel alle overheden er actief toe aan wetgeving tegen wreedheid te handhaven. Niet alleen zou het levend villen van een dier onvoorstelbaar wreed en onethisch zijn, maar het zou ook onnodig lastig en gevaarlijk zijn en een pels van slechte kwaliteit opleveren. In werkelijkheid moet het dier al een aantal uren dood zijn, voordat men met het pelzen kan beginnen. Wij zijn van mening dat iedereen die zich aan dergelijke, verderfelijke praktijken overgeeft, juridisch moet worden aangepakt.

Mythe 10: Dierenrechtenorganisaties als PETA houden altijd alle dieren die ze opvangen en verzorgen ze **FEIT: NIET WAAR**

De Amerikaanse non-profitorganisatie Center for Consumer Freedom heeft documenten online gezet die zij, krachtens de Amerikaanse wetgeving op de vrijheid van informatie, op verzoek hebben verkregen. Hieruit blijkt dat PETA (People for the Ethical Treatment of Animals) in 2011 maar liefst 95,9% van alle adopteerbare huisdieren die aan de zorg van PETA waren toevertrouwd gedood heeft. Ondanks vele jaren van publieke verontwaardiging over dit euthanasieprogramma, doodt de beruchte dierenrechtengroep op het hoofdkwartier in het Amerikaanse Norfolk nog altijd dieren die geadopteerd zouden kunnen worden: gemiddeld zo'n 37 huisdieren per week.

www.wearefur.com/about-fur/myth-busters

Voor u gelezen

